

- 82 Doctores, & ad quos in electionibus deuolutio fiat, & quemadmodum intelligatur vide Abbatem in c. cum in cunctis §. fi. de electione. Doctores in c. quanquam de electione in 6. Rebuff. in tit. de deuolutio. n. 17. & idem in repetitione cap. 2. de concessio. prebend. circa fi. vers. quanto quariunt. & in concordat. tit. de collationi. §. si quis verò. verb. immediatum. Paul. de Citadi. 6. p. art. 3. quaest. 26. num. 4. Petr. Gregor. de benef. cap. 39. num. 21. Zerola 1. p. verbo beneficia §. 2. 2. fall. Cechus de benef. c. 5. num. 5. Azor. ubi proxime, quos vide. & quemadmodum deuolutio fiat, tam de capitulo
- 83 ad Episcopum, quam de Episcopo ad capitulum, & in quibus casibus, vide Nicol. Garc. de benef. 10. p. c. 3. n. 3. cum seqq.
- 84 Sed stat difficultas, an in collatione Parochialium facta iure deuolutio forma examinis, quæ coram inferiori requiritur; seruari debeat, in quo videtur dicendum, non requiri, imò dumtaxat locum habeat, quando iure ordinario Parochialis confertur, vel instituitur, ex his quæ dicit Nicol. Garc. de benef. 5. p. cap. 9. num. 222. quod in doctoralibus, & magistratibus præbendis deuolutis ad superiorem, ob non eorum factam electionem intra sex menses à iure statutas, non requiritur forma concursus, quia hæc dumtaxat apposta videtur Episcopo, & capitulo. Sed nihilominus contrarium verius est de iure, tum quia (vt supra diximus) ad prim. deuolutio fit cum omnibus suis qualitatibus, quæ à principio inerant beneficio, & ad superiorem deuoluitur cum eisdem qualitatibus, cum quibus inferior prouidere tenebatur, Gutier. conf. 2. n. 15. Achill. decis. 13. de iur. patro. Hieronym. Gonz. in regul. de men. gl. 46. num. 33. quia natura beneficij mutari non debet, Cephal. cons. 358. num. 8. colu. 3.
- 88 Gabri. conf. 185. num. 2. volu. 2. & superior, ad quem est deuolutum, debet prouidere habenti qualitates à fundatore requisitas, vt plures referens tradit Perez de Lara de anni. & capell. c. 10. n. 27.
- 89 Et in terminis ita censuit Sancta congregatio Concilij 29. Iunij anno 1600. quæ est decisio 261. inter nouissimas re collectas per Farina. 4. p. in hæc verba; Congregatio concilij censuit, in collatione Parochialium, quæ iure deuolutio conferuntur, seruandam esse formam examinis per concursum, quia patronus non læditur. Et quia sublato obstaculo præsentationis, & iuris patroni illa vice exclusi, res credit ad ordinarij potestatem. Hactenus de decisione, quæ est ponderanda, vt loquatur etiam in Parochialibus iuris patronatus laicorum, in quibus S. Concilium Tridentinum non habet locum concursus, quando prouidentur ad eo-

rum præsentationem per ordinarium. & sic euidenter conuincitur Garcia ubi proxime, 91 quia etiam ubi non requiritur examen per concursum ex aliquo impedimento, prout in terminis dictæ decisionis, coram inferiori, requiritur coram superiori, ad quem prouisio deuoluitur,

CAPVT XII

A sententia lata in remedio adipiscendæ ex l. fin. C. de edicto D. Adriani, alijsue quibusvis possessoris remedijs: an, & quando iudex Ecclesiasticus vim faciat, appellationi non deferens. & quid à sententia continente mixturam.

S V M M A R I V M.

- Possessorium iudicium duplex est, aliud summarium seu summarissimum, aliud ordinarium seu plenarium. n. 1.
- Possessorium summarium est preparatorium iudicio ordinario possessorio. n. 2.
- Possessorium summarium, cum sit momentaneum aptitudine, exigit summariam cognitionem, non libellum, litis contestationem, conclusionem, aut diffinitiuam sententiam. n. 3.
- Possessorij summarij natura, & effectus, quando proponatur, & quod duret. ibidem. breuiter tamen.
- Possessorij summarij ad materiam qui sint videntur. n. 4. & 8.
- Possessorio summarissimo, quod est iudicis officium, nullus requiritur ordo iudicialis. n. 5.
- Quod procedit in summarissimo recuperandæ, adipiscendæ, aut retinendæ possessionis, ibi. & n. seqq.
- Possessoria omnia remedia ordinaria habent remedium summarissimum ex iudicis officio. num. 9.
- Possessorium ordinarium quando locum habeat, & in eo quomodo procedatur, & de eius effectibus & natura breuiter explanatur. n. 10.
- Possessorium summarissimum ab ordinario & plenario quantum distet, & quæ in vtroque requirantur. n. 11. & 12. remissive.
- Possessorium remedium ex l. fi. C. de edicto diui Adri. summarissime proceditur. n. 13.
- Quod intelligitur respectu omnium personarum, quæ eo remedio potiri possunt. n. 14.
- Carbonarij edicti remedio proceditur summarie. num. 15.
- Possessorium adipiscendæ intentatum à muliere ventris nomine summarie tractatur. n. 16.
- Possessorium remedium ex Saluiano interdicto summarie agitur. n. 17.

Possessoria

- Possessoria remedia semiplenam probationem requirere tantum, qui defendant. n. 18.
- Possessoria remedia plenariam & legitimam probationem requirere, qui defendant. n. 19.
- Possessorium summarium seu summarissimum requirit semiplenam & leuem probationem. num. 20.
- Possessoria adipiscendæ, aut Saluiani, & l. fin. C. de edicto diui Adri. licet quoad ordinem procedatur summarie, plenam tamen requirunt probationem. n. 21.
- Hæres ad hoc vt ex testamento militi in possessionem mittatur, requiritur plena probatio. n. 22.
- Possessorium iudicium licet requirat plenam & perfectam probationem, non desinit esse summarium. n. 23.
- Summarium quando est iudicium, seu executiuum, omnes eius articuli sunt summarissimi, seu executiui, & pariter procedendum est. num. 34.
- Guarentigato instrumento si sit procedendum summarie, pariter erit procedendum summarie in hypothecaria mota ratione debiti. n. 35.
- Argumentum non est bonum in iudicio summario requiritur plura probatio, ergo iudicium efficitur plenarium, vt contra Sarmiento. num. 26.
- Appellatio non admittitur à sententia lata super iudicio merè possessorio adipiscendæ, retinendæ, aut recuperandæ iure civili. n. 27.
- Possessorij meri sententia asserti modicum præiudicium, cuius grauamen reparatur per diffinitiuam. n. 28.
- Appellatio non admittitur à possessorio summario. num. 29.
- Appellari non potest ab omni iudicio possessorio tam adipiscendæ, & retinendæ, quam recuperandæ possessionis. n. 30.
- l. vnica. C. si de momen. poss. verba interpretantur, & ponderantur. n. 31. & seqq.
- Possessorij meri sententia parat modicum præiudicium, & illud reparabile de facili in iudicio petitorio. n. 32.
- Possessio momentanea quare dicta. n. 33.
- A possessorio adipiscendæ ex l. fin. C. de edicto diui Adri. & eius sententia lata in fauorem ventris illo remedio appellationi non est deferendum. n. 34.
- Testatoris voluntas celerem executionem desiderat. n. 35.
- A sententia in interdicto quorum bonorum appellatio non admittitur. n. 36. & n. 38.
- Statutum simpliciter permittens appellare in causis possessorij non intelligitur in sententia, de mittendo herede scripto in possessionem. n. 37.
- Interdictum quorum bonorum non admittit appellationem suspensiuam. n. 38.
- Quorum legatorum interdictum non admittit appellationem. n. 39.
- Salgado de protect. Reg. Tom. II.

- Appellatio non datur in remedio l. 3. C. de pignoribus. n. 40.
- Reus conuentus rei vindicatione negans possidere, & conuictus de mendacio, non appellat. num. 41.
- Appellatio est prohibita in singulis speciebus adipiscendæ possessionis. n. 42.
- Saluanum interdictum est vtilissimum, & merè possessorium, quod ad cælum exclamant Doctores. n. 43.
- Saluanum interdictum competit fundi dominio contra colonum, vt adipisci possit possessionem earum rerum, quæ illata sint in fundo. num. 44.
- Et ideo competit pro pensione fundi locati, & hoc est directum interdictum. ibidem.
- Saluanum interdictum vtile datur etiam domino contra conductorem prædiorum urbanorum. n. 45.
- Saluanum interdictum competit cuilibet creditori habenti bona sui debitoris obligata etiam tacite & ex quacunque causa. n. 46.
- Dua contrarie opiniones referuntur. ibidem, & num. 47.
- Saluanum interdictum est remedium summarium, in quo de sola possessione tractatur. n. 48.
- In hypotheca probari debet de dominio vel quasi debitoris. ibidem.
- Saluiano vrens non tenetur probare, rem hypothecatam fuisse in bonis debitoris, sed illam possidisse. n. 49.
- Saluanum interdictum non admittit exceptiones respicientes defectum pignoris, maxime requirentes altiore indaginem. n. 50. secus in hypothecaria. ibidem.
- De pluribus specialitatibus Saluiani interdicti, & differentijs inter illud, & actionem hypothecariam, remissive. n. 51.
- Saluanum interdictum ita se habet ad actionem hypothecariam, sicut possessorium ad petitorium. n. 52.
- Saluanum interdictum tanquam merè possessorium nõ admittit appellationem suspensiuam, secus actio hypothecaria. n. 53.
- Vti possidetis remedium retinendæ non recipit appellationem. n. 54.
- Recuperandæ possessionis remedium non admittit appellationem. n. 55.
- Retinendæ in singulis speciebus non admittitur appellatio. n. 56.
- Prout in interdicto ne vis fiat. ibidem. interdicto vtrobi. ibi.
- interdicto de superficie. ibi.
- interdicto de itinere actus priuato. ibi.
- Retinendæ interdicto non cadit attentatum. n. 57.
- Recuperandæ possessionis interdicta non admittunt appellationem. n. 58.
- Recuperandæ singulæ interdictorum species non recipiunt appellationem. n. 59. remissive.

P

Iure

Iure Regio quando posita à possessorij ordinarijs appellari. n. 60.
 Possessoria iudicia summarissima preparatoria possessorij ordinarij, non recipiunt appellationem. n. 61.
 Appellatio à possessorio merito licet non admittatur, intelligitur quoad suspensuum dumtaxat, non vero quoad deuolutiuum. n. 62.
 Doctores qui hanc opinionem tenent, referuntur. num. 63.
 Doctores qui tenere appellationem esse prohibitam in possessorijs quoad vtrumque effectum, referuntur, & refutantur. n. 64.
 Appellatio si foret prohibita in possessorio quoad vtrumque effectum, vera foret opinio, dicentium, à qualibet eius interlocutoris esse permissam quoad vtrumque. n. 65.
 Appellatio quando est prohibita à diffinitiuam quoad suspensuum dumtaxat, prohibita intelligitur etiam à qualibet interlocutoria incidenti. n. 66.
 Appellatio admittitur iure Canonico à sententia lata super merito possessorio. n. 67.
 Remedium possessorium ex c. redire regenda, siue sit intentatum in foro Ecclesiastico, siue seculari, datur appellatio suspensiuam. n. 68.
 Et de ratione. n. 69.
 Privilegio aut aliqua iuris dispositione qui vti vult, eo debet vti cum omnibus suis qualitatibus. n. 70.
 Aeguidiana constitutio decernit, hodie licere exequi primam sententiam latam super quolibet remedio possessorio etiam appellatione pendente. n. 71.
 Aeguidiana constitutio est coarctata & limitata ad certas causas, & certas personas. n. 72.
 Aeguidiana non habet locum nisi in statu Ecclesiastico Sedi Apostolice subiecto. n. 73.
 Aeguidiana non habet locum inter personas Ecclesiasticas. n. 74.
 Commissio super appellatione à possessorio signatur cum clausula (sine prauidicio legitime executionis quatenus Aeguidiana locus sit.) num. 75.
 Gratiani compeltoris decretorum verba non habent vim canonis, nec canonizant iura ciuilia. num. 76.
 Appellatio non admittitur suspensiuam etiam de iure canonico in possessorijs summarissimis, prout in l. fin. C. de edicto diui Adri. n. 77.
 Celerem expeditionem ubi causa desiderat, etiam iure canonico denegatur appellatio. n. 78.
 Beneuolenti & aliorum opinio reprobat. n. 79.
 Possessoria remedia omnia summarissima, que sunt preparatoria possessorij ordinarij, non recipiunt appellationem etiam de iure canonico. num. 80.
 Saluanum possessorium non admittit appellationem etiam iure canonico. n. 81.

Possessorium non merum, sed mixtum cum petitorio admittit appellationem à toto. n. 82.
 Possessorium quando simul tractatur cum petitorio, itud ut potentius præponderat, & absorbet possessorium, & attenditur, ut appellatio admittatur à tota causa, & sententia. n. 83.
 De sententia mixturam habente, & de pluribus difficultatibus illam tangentibus, & quando ab illa tota liceat appellari, & generaliter quando due aduersa qualitates prohibitiua, & permissiua appellationis concurrunt in eadem sententia, que attendatur late. num. 84. remissiuè.
 Doctores generaliter loquentes de appellatione admittenda à sententia continente mixturam, intelliguntur de mixtura propria possessorij & petitorij. n. 85.
 Appellatio an sit admittenda à sententia complicata habente contrarias qualitates, vide ibidem, remissiuè.
 Ad exhibendum condemnatus & ob non exhibitionem ad interesse, potest ab interesse sententia appellare. n. 86.
 In iudicio possessorio, quo fit condemnatio ad interesse ob non facultatem rei restituendam, admittitur appellatio. n. 87.
 Appellatio an admittatur in iurisdictionalibus, & alijs quibus possessio iustificatur cum titulo. n. 88. remissiuè.
 Interdicti de aqua quotidiana & asina sententia, cum habeat admixtam causam proprietatis, recipit appellationem à toto. n. 89.
 Possessorium admixtam habens causam proprietatis admittit appellationem. n. 90.
 Possessor conuentus ex l. fi. C. de edicto diui Adri. asserit se heredem scriptum in testamento solemni, & parem titulum ostendit, appellatio admittenda est quoad vtrumque effectum. n. 91.
 Probabilis quando fuisse dubitatio, quis duorum sit heres, necesse est, ingredi iudicium petitorium, & appellatio admittitur. n. 92.
 Exceptio respiciens proprietatem, cum possit repelli, si admittatur, de ea erit cognoscendum in possessorio, à quo iudicio tanquam mixto datur appellatio. n. 93.
 Possessorium admixtam habens causam proprietatis non dicitur momentaneum. n. 94.
 Statutum loquens de possessorio merito, non extenditur ad possessorium mixtum, n. 95.
 Saluanum interdictum quando possit habere mixturam proprietatis, ut appellatio admittatur. num. 96.
 Possessorij sententia continens condemnationem fructuum, damni, aut interesse, an & quando recipiat appellationem. n. 97.
 Appellatio quando admittatur in possessorijs, vide remissiuè, ibidem.
 Possessorium licet mixte tractetur in iudicio, si tamen super possessorio dumtaxat feratur sententia,

sentia, appellatio non suspendit eius executionem. n. 98.
 Possessorium agitatum per viam contractus, admittit appellationem quoad vtrumque effectum. n. 99. & num. seqq.
 Fallit quando ad rei possessionem agitur vigore instrumenti guaranteegiati. n. 100.
 Condemnatus principaliter & immediatè ad possessionem tradendam vigore contractus appellat. num. 101.
 Quia nullum superest petitorium condemnato & obligato contra pactum & obligationem. ibid.
 Possessorio deducto in stipulatione, cuius vigore quis condemnatus est, appellare licet. n. 102.
 Et idem quando quis peti de feudo se inuestiri, quia agit ex contractu. n. 103.
 Condemnatus ad liberè dimittendum possessionem appellat, quia continet mixturam. n. 104.
 Possessio capta vigore pacti (de ingrediendo propria auctoritate) est valida etiam non obtenta sententia declaratoria. n. 105.
 Possessionem ingredi quis potest propria auctoritate, vrbanius facit ad eundem iudicem. n. 106.
 Ad possessionem ubi non est actum vigore contractus principaliter, sed vigore clausule constituti, vel pacti de ingrediendo propria auctoritate, appellatio non suspendit. n. 107.
 In possessorio si agatur ad caducitatem non principaliter, sed incidenter & accessorie, non admittitur appellatio. n. 108.
 Ad possessionem ubi agitur non principaliter ex contractu, sed vigore clausule constituti in eo apposite, appellatio non suspendit. n. 109.
 Quia tunc debitor, nolens tradere possessionem, videtur spoliare. n. 110.
 Quorum bonorum vtili interdicto petente filio feudi inuestituram non licet appellari. n. 111.
 Questio accessorie & incidenter deducta super validitate scripturae in possessorio principaliter intentato, non tollit appellationem. n. 112.
 Titulum ostendens ad consequendam possessionem petitam, non dicitur agere possessorio mixto. n. 113.
 Sententia continens causam falsitatis non exequitur in bonorum possessione secundum tabulas petita. n. 114.
 Grauenam illatum in sententia possessorij, si reparari non potest per petitorium, admittit appellationem suspensiuam. n. 115.
 Condemnato ad possessionis restitutionem, competentem retentionem dumtaxat, licet appellare. ibidem.
 Possessorium iudicium motum contra detentatorem, qui non potest petitorium mouere, ut puta, commodatarius, admittit appellationem. n. 116.
 Et huius doctrine plura redduntur exempla, remissiuè. n. 117.
 Possessorium summarissimum est preparatorium possessorij ordinarij. n. 118.

Possessorium summarissimum, & eius interlocutio durat vsquequo lata sit sententia diffinitiuam in possessorio ordinario. ibidem.
 Prima sententia lata in possessorio ordinario contra obtinentem in iudicio summarissimo, an sit contra illum exequenda non obstante appellatione. n. 119.
 Sententia de aperiendo testamento non recipit appellationem, quia celeritatem desiderat. n. 120.
 A mandato de euacuando domum, seu ut dicunt de sfracando, an liceat appellari. n. 121.

A V D POSSUM non fateri, hunc tritum articulum, ex his, quæ variis in locis apud Doctores scripta reperiuntur, vagantia, quæ cum inter se pugnent carentia distinctione, illum, nedum difficilem; verum confusum, & intricabilem reddant. quod ut euites, singulas doctrinas suo proprio casui cui sui specialitatis ratione adaptabo: ut quid iure verum sit, facile cognoscatur in posterum, necessitatis illius non oblitus: quòd iudicium possessorium duplex est, aliud summarium, & interdicti summarissimum, aliud ordinarium, seu plenarium.

Summarium iudicium possessorium autem illud est, quod proditum est ex solo iudicis officio implorato, preparatorio quoddam iudicium ad possessorium ordinarium. quod tunc locum habet, quando scilicet vtraque pars contendit possidere, & quilibet recusat agere, & libellum offerre, actorisque partes sustinere, inductum principaliter, ne lite pendente, vel non pendente super possessione, seu possessorio ordinario, partes veniant ad arma, se inuicem turbantes, & pro libello neminem offerentes (ut inquit Bald. in l. quisquis C. quorum appell. non recip.) cuius natura (cum sit momentaneum aptitudine) exigit summariam causæ cognitionem, quod nec requirit libellum, nec litis contestationem, & conclusionem, nec sententiam diffinitiuam, sed interlocutoriam dumtaxat, præiudicium nullum afferentem, nec in possessione, nec in proprietate, prout ita in eam declaratur, durante interim, dum lis super plenario iudicio possessorio, vel petitorio diffinitiuè terminatur: & tunc iudex ex officio ut occurrit scandalis, & riis imminetibus, nullo seruato ordine iudiciario, sed omisso penitus debet super ultimo eorum statu possessionis, seu detentionis probationes, seu informationes à partibus ex officio recipere, & quem inuenit in ultimo statu, seu meliori possessione, defenderet, inhibens alteri, ne ad eam accedat, nec alteram inquietet, donec vt actor agens in possessorio plenario cognoscatur: quis verus sit possessor, vt & iste in petitorio

partes rei obtineat. Nam quemadmodum possessorium ordinarium est preparatorium iudicium petitorio, ut quis actor sit cognoscatur, l. ordinarij C. de rei vindicatione. ita hoc possessorium summarium est preparatorium iudicio possessorio ordinario, ut dictum est, & ideo summariam causæ cognitionem exigit, iuxta l. acquisitum (ex quo principium habere creditur) ff. de usufruct. & praxis à l. liberis §. ff. de liberali causa. ita optimè Paul. Castr. in consil. 3. colu. 2. lib. 2. Bal. in l. ordinarij col. 3. versic. sed hic quero. vbi Castr. & alij. Alciat. consil. 386. in prin. Neuz. consil. 8. num. 7. Ruin. consil. 28. colu. 2. in prin. volu. 4. Marfil. in l. 1. §. praterea, col. 18. de questio. & in singula. §. 43. Feli. in rubr. de treuga & pace §. qui rimet circa fi. Capicij decif. 13. & decif. 14. & 55. & 96. num. 10. & decif. 189. & decif. 209. Curtius Senior consil. 66. Paris. consil. 178. lib. 4. Ill. in l. super possessio. num. 15. & ibi Decius num. 10. C. de transact. idem Decius in l. ult. num. 6. C. de edicto divi Adria. idem consil. Alban. consil. 75. Plot. Nouariens. in repetitione l. si quando num. 107. C. unde vi. Corral. in l. naturaliter §. nihil commune, num. 27. de acquir. possess. Cephal. consil. 19. in fi. lib. 1. qui declarant Marian. Soci. in c. 1. col. 16. fall. 54. Cepola cautel. 100. n. 3. Natt. consil. 121. n. 2. lib. 1. Mastuerius in pract. tit. de possessio. num. 24. exactè Couart. in pract. quest. c. 17. per totum. Tiraquell. in tract. de mort. suis le vis. 9. p. declaratione 9. in fi. Rebuff. super concord. Regis Francia. tit. de annatis. versic. quinta tamen. ex l. regni. & in commenta. regn. constit. tom. 3. tit. de mater. poss. art. 1. gl. 1. à num. 4. Menoch. de retinen. poss. rem. ult. num. 33. & à prin. Roland. à Valle consil. 8. per totum, vol. 4. quibus adde nostratem Gaspar Rodrig. de anni. redit. lib. 1. c. 17. apud quos copiosè, & affatim inuenies resolutas multas difficultates, attingentes huiusmodi summarium possessorium iudicium, ad quos te remitto. latè Riccius in pract. decif. 2. p. decif. 203. per totam fol. 279.

5 Et ultra supracitatos, quòd in huiusmodi iudicij officio, quod est possessorium summarium, nullus sit iuris ordo seruandus, affirmant gl. in clem. 2. ut lite pendens. Bellame. decif. 148. & decif. 294. Bald. in l. appellatio. colu. 2. C. de appell. Abb. in c. ex parte col. penult. de rescr. Socin. Senior in c. quoniam frequenter. col. 27. versic. 6. fallit ut lite non contestata. Alexand. consil. 99. num. 9. lib. 5. Ripa in c. sepe num. 10. versic. 3. quia de restitutione spoli. Vantius in tractatu de nulli. in tit. quot. & quibus modis nulli. propri. poss. num. 28. Lanfr. de Orian. post alios plures ab eo citatos in rubrica de causa poss. & propri. colu. 8. & Bella. decif. 101. qui loquuntur in possessorio sum-

mario, in remedio recuperandæ, & circa possessorium hoc remedium adipiscendæ possessionis. idem probant Boer. in c. 1. num. 39. & 40. de restitutio. spolia. post Abb. ibi Rebuff. in pract. benefic. tit. de missione in possessionem num. 42. & 43. & in hoc remedio respectu possessionis retinendæ ferè omnes superius dicti probant. & attende quòd huiusmodi remedium possessorium summarium, scilicet ex iudicij officio, locum obtinet in omnibus interdicitis, & remedijs possessorijs, tam adipiscendæ, quam recuperandæ, & retinendæ, ut est de singulis videre apud Menoch. de adipiscen. rem. 6. per totum, & de retinenda. rem. ult. per totum, & de recuperan. poss. rem. 17. vbi copiosè de singulorum qualitatibus, & difficultatibus, multa adnotatione dignissima, tã circa beneficialia, quam temporalia inuenies, ita ut omnia remedia possessoria ordinaria habent hoc preparatorium summarium, seu summarissimum.

Alterum verò iudicium possessorium est ordinarium, & plenarium. in quo ipsamet possessio deducitur, prout est in omnibus interdicitis possessorijs retinendæ, recuperandæ, & adipiscendæ, in quorum examinatione regulariter agitur de possessione plenariè iuris ordine seruato, & eisdem solemnitatibus, & requisitis, quibus tractari solent cætera iudicia ordinaria, scilicet cum plena causæ cognitione, seruatis iuris terminis cum libelli oblatione, litis contestatione, publicatione, & conclusionem, & fertur sententia diffinitiva, afferens quoad possessionem perpetuum præiudicium, ut possessor in possessione remaneat, & defendatur, ac tueatur, donec altera pars, vt actor egerit, & obtinuerit in petitorio, in quo tractatur plenariè & ordinariè de iure partium, hoc est de proprietate, l. exitus ff. de acquir. poss. dicta sic hæc interdicitis possessoria ordinaria, quia in eis ordo iuris seruatur, Menoch. in tractatu de recuper. poss. in praludij seu rem. 1. num. 34. probant B. in extrauag. sed reprimendum. in vers. summarie post prin. Abb. in c. consultationibus circa fi. de off. delegati. Cagnol. in l. impari ff. de regul. iur. Plot. in l. si quando num. 107. & 114. C. unde vi. Castr. consil. 3. lib. 2. & consil. 5. Marant. de ordine iudicij. 4. p. 9. d. num. 46. ad fi. Natta consil. 532. n. 9. tom. 2. vbi dicit certissimi iuris esse: causam possessoriam in procedendo, summariam non esse, tamen esse summariam respectu probationum, eum leuiore sufficiant (licet quoad hoc vltimum de probatione verum non dicat, vt statim dicitur.) Natt. ipse consil. 121. num. 2. & num. 9. tom. 1. Couart. in pract. questio. c. 17. n. 3. versic. tertio erit hoc. exactissimè Rolan. à Valle in consil. 8. vol. 4. à n. 16. cum seqq. vltra

11 vltra quos & apud alios citatos in prioris distinctionis membro, reperies illam constitutionem differentiam inter hunc, & superiorum casum, vt in possessorio summario summaria causæ cognitio adhibenda sit, in possessorio autem ordinario causæ cognitio plenaria, & quæ requirantur generaliter in vtriusque cognitione; vide optimè Specula. in tit. de off. omnium iudicum. §. postremo, per totum 1. p. Marant. latè de ordine iudicij. 4. p. 9. d. & ad istos terminos, est reducendus, & intelligendus doctissimus vir illè summi, ac perpetui laboris Felician. in suo erudito tract. de consensu lib. 2. c. 1. n. 9. in fi. qui Bart. & Marant. vbi proximè indistinctè dicunt, causam possessoriam esse summariam.

Ab hac tamen regula vltima, vt in omnibus possessorijs ordinariè procedatur, excipere poteris Remedium illud ex l. fin. C. de edicto diui Adria. quod inter alios adipiscendæ apposuit 4. loco Menoch. nam in eo agitur summarissimè, quod intelligi in omnibus casibus, & respectu omnium personarum, quibus illo remedio potiri queunt, de quo exactissimè per Doctores in d. l. fin. & exactam repetitionem fecit Zuchard. ibi, exactissimè etiam scripsit Menoch. de adipiscen. in predicto rem. 4. per totum, & facit l. quisquis C. quorum appell. non recip. quibus adde remedium ex Carboniano edicto, iuxta l. 3. §. cause de Carbon. edicto. item cum mulier nomine ventris petit, se in possessionem mitti, l. 1. §. si ea ff. de ventre in poss. mit. hic etiam adde aliud adipiscendæ possessionis remedium ex Saluiano interdicto, in quo summarie etiam agitur, vt est videre ex his, quæ latè Menoch. de adipiscen. 3. à num. 173. cum sequentib. & supra Natt. consil. 532. sub num. 10.

18 Ex quibus resultat componenda opinio- num contrarietas: an in possessorijs iudicijs semiplena, an plena requiratur probatio; & quòd semiplena sufficiat, scilicet, per vnum testem, vel solam famam, probant B. in l. admonendi, col. penult. ff. de iureiur. & in l. 2. C. quorum honorum. & in l. admonendi, col. penult. ff. de iureiur. l. 2. §. ult. C. vbi in rem actio. Cuma. in l. 1. §. ult. de pretorij. stipu. Matefila. singul. 2. Afflic. decif. 364. num. 5. Berouius consil. 43. num. 46. lib. 3. Soci. consil. 266. num. 26. lib. 2. Alexand. consil. 91. in prin. lib. 1. & in videlicet C. de Carbonia. edicto num. 2. Car. Ruin. 32. num. 7. volum. 4. Aymon. Sauillia. consil. 158. num. 12. Petrus Ducñas regul. 299. num. 10. Marfil. singulari 433. Sarmi. de redit. Ecclesiast. 1. p. c. 4. num. 3. & extra istos nonnullos alios citat pro hac sententia Menoch. de recuper. poss. rem. 15. num. 410. & seq. & indistinctè loquendo in omnibus possessorijs Salgado de protect. Reg. Tom. 11.

hoc dicit Rebuff. in commenta. consil. reg. tom. 3. tit. de mater. possessio. art. 7. gl. 1. num. 26. Alciat. respons. 389. n. 3. Bellam. consil. 35. n. 6. ea vtuntur ratione, quoniam causa possessoria sic modici præiudicij, l. momentaneæ C. qui legis. perso. hab. stant. impedi. l. vnic. C. si de momen. poss. fuer. appella.

Sed contrariam sententiam, & opinionem, imò plenam, & legitimam probationem in iudicijs possessorijs requiri; probant B. in extrauag. ad reprim. verb. summarie. gl. Ofred. Iacobi. Burr. Cyn. Bald. Angel. & Sallicet. in l. 1. C. quorum honorum. Lanfran. de Oria. in l. admonendi colu. ult. & ibi Curt. Senior col. 87. de iur. patron. Decius in c. causam qua col. 2. de iudicij. Anchar. in clem. sepe de verbis. signific. & ibi Immol. num. 41. & ibi Georg. Natt. num. 15. & dicit communem opinionem Alexand. consil. 187. in fi. lib. 7. Plot. de in litem iuran. num. 115. Roland. à Valle consil. 5. num. 16. lib. 2. Vantius de nullit. sentent. ex defectu process. num. 38. Octauia. decif. Pedemont. 9. q. num. 12. Ioseph. Ludoui. decif. Perus. 59. num. 2. nostras Ioan. Garcia de nobilita. gl. 1. num. 51. Afflic. decif. 364. num. 5. plures refert & sequitur Plot. in l. si quando num. 115. C. unde vi. Cagnol. in l. impari. num. 8. de regul. iur. Gratus consil. 110. num. 7. & 8. lib. 2. Petrus Beneintendi concl. 62. num. 10. Natt. consil. 630. num. 7. lib. 3. mouentur, quia maximi momenti est, possidere, §. modum institui. de interdi. & sicut in causa magni præiudicij exactæ probationes exiguntur, & ita in possessoria.

Et hanc contrarietatem cum fœdere distinctionis componunt referendi ex mente, & intentione relatorum, vt prima opinio requirens leuem, & semiplenam probationem procedat in possessorio summario, seu summarissimo, momentaneo dicto, quod prouenit ex officio iudicis, iuxta l. acquisitum ff. de usufruct. de quo nos supra, vt probant leges pro contra allegatæ, & egregiè declarat Curtius Senior in d. l. admonendi num. 323. versic. secundo moueor. vbi ita intelligit Bar. in d. l. 2. §. ult. C. vbi in rem actio. quo mori fuere Decius, & Matefila. quia iura allegata à B. loquuntur in preparatorio possessorio, vt in Carboniano edicto, sequitur & animaduertit latè Ripa in cap. sepe num. 3. in fi. de restitutio. spolia. Curt. Iun. in d. l. admonen. num. 68. in fi. de restitutio. spolia. & aperte elegantèrque declarat Zuchard. in l. ult. numero 318. C. de edicto diui Adria. Ioseph. Ludoui. decif. 59. num. 3. & Berouius consil. 43. num. 46. & 48. lib. 3. Menoch. de recuper. poss. rem. 15. num. 413. sequitur etiam & probat Marant. in speculo

iudi. 4 p. 9. d. num. 43. vers. in ista varietate & num. 44.

- 21 At verò in cæteris possessoriis adipiscendæ, nempe in Saluiano interdicto, & l. si. C. de edicto diui Adri. licet sint possessoria summaria, requirunt tamen plenam, & legitimam probationem, seu informationem, summarie tamen quoad ordinem, & eius exactiorem tractetur, non autem sufficit probatio semiplena, vt de vtroque probat latè Menoch. de adipiscend. poss. rem. 3. à num. 172. non enim hæres mittendus est in possessionem per vnum, vel per duos testes, & ecce etiam
- 22 in testamento militis, nam ad hoc vt hæres, ex eo in possessionem mittatur, debet plenè non semiplenè per famam, aut vnum testem testamentum, & institutionem probare, sed plenè. l. diuus ff. de milita. testam. nec ex eo quòd iudicium summarium requirat plenam, integram, & perfectam probationem, efficitur ordinarium & plenarium, nec definit esse summarium, quia de articulo verè realiter & perfectè, non per semiplenam probationem, famam, vnum testem, aut indicia debet constare, & apparere, summarie tamen exigenda est ipsa informatio, quia
- 24 quando vnum iudicium est summarium, seu executiuum, omnes eius articuli incidentes, & adminicula iudicij sunt sumarij, cum sint partes ipsius causæ principales, in illis que est summarie, seu executiue procedendum, vt in causa principali, quia de illis iudicandum, & prædicandum est, ac de ipsa causa principali, Bal. in l. 1. num. 6. C. commu. de legatis. optimè Ill. in l. 2. num. 6. in fi. post Bal. C. eodem tit. dicès, quòd si ex statuto procedendum est summarie, super instrumento quarentigio, super hypothecaria, quæ mouetur ratione debiti in instrumento contenti, pariter erit summarie procedendum. B. in l. creditores colu. vlt. vers. erit igitur C. de pignori. latè plura reddès exempla Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 45. n. 9. 10. 11. & 12. plures sequuti & citati à Nat. cons. 2. 1. num. 11. tom. 1. Ill. in rubr. l. qui admitti. colu. 1. in fi. Marant. de ord. iudi. 4 p. 9. d. num. 40. Ill. in l. vlt. §. vlt. num. 3. ad fi. ff. de conditio. in debiti. quem eleganter sequitur Petra Sanct. singular. 2. 3. incipit notant Bar. Meno. de adipisc. poss. rem. 3. à num. 175.
- 26 Non est enim bonum argumentum, in iudicio summario requiritur plena, & legitima probatio, ergo iudicium efficitur plenarium, & ordinarium, ex supradictis, vt (& perperam) putauit doctissimus Sarmiento de re diti. Ecclesi. 3. p. c. 2. num. 23. & 24. dicens ille loquendo in interdicto Saluiano (& reatè in hoc primo) prius debet constare an obligatio, & hypotheca subsistat, cum sine

principali obligatione hypotheca nulla sit, l. res hypotheca. ff. de pignori. ex quo infert Sarmiento, duo sunt iudicia ista, in primo agitur, an obligatio subsistat, & in eo dicitur, requiri plenissimam causæ cognitionem, & tres sententias ferri oportere. in secundo autem iudicio arguitur interdicto Saluiano ad auocandam possessionem rei hypothecate, & summarie secundum naturam ipsius interdicti. sed contra illum meritò insurgit Menoch. de adipiscend. poss. d. rem. 3. à num. 172. quia cum causa principalis sit summaria, omnes eius articuli incidentes summarie tractandi sunt, nec ex eo figura & iudicij natura immutatur.

Quibus suppositis illa est iure ciuili constituenta regula generalis, & vniuersalis, & in cunctis remediis possessoriis, tam adipiscendæ, quam retinendæ, & recuperandæ, in quibus agitur ad meram possessionem, à sententia pro auctore, puta, lata, appellatio non admittitur, emissa ex l. 1. C. si de momen. poss. fuer. appella. l. si. ff. de appellatio. recipien. l. quisquis C. quorum appella. non recip. & vbi libet gl. Quibus locis ita notat B. per quem & plenè in l. 2. colu. 2. vers. quare que est ratio, & c. ff. de appella. recip. quia sententia possessoriij affert modicum præiudicium, ex quo eius grauamen reparari potest per diffinitiuam. Angel. in cons. 107. Bal. in d. l. 1. Ab. in c. cum ad sedem colu. ante penult. de restitutio. spoliato. Philip. Decius cons. 28. num. 4. omnes in cap. 1. de caus. poss. & propri. Alberi. in d. l. vnica. Corset. singular. 10. n. 1. lib. 4. alios referens comprobatur Afflict. decis. 269. num. 3. Guid. Pap. quest. 37. si appellatur. Bal. in l. 2. C. de Episcopali audi. communiter Doctores in l. vnica. & præfertim Cæsar Contar in rubr. num. 74. C. si de momen. Specul. tit. de appellatio. §. in quibus num. 8. in 6. lib. 2. Nicel. in tract. de concord. gloss. concord. 6. fall. 6. num. 26. tom. 18. fol. 192. Rot. decis. 120. fuit resolutum num. 2. p. 1. diuerso. gl. in c. cum ad sedem, in verb. interdictum, versus fi. de res. spoli. Marquet. tract. de commiss. p. 2. in commi. appell. cap. 2. n. 38. Vestr. in prax. lib. 7. cap. 3. num. 2. Vanti. in tract. de nullit. sentent. quis poss. dicere de nulli. num. 34. vers. & propterea fol. 376. Contar. vbi proximè in prima ratione decidendi num. 16. in fi. & n. 17. Ioan. Cor. Tholof. in repet. l. naturaliter. §. nihil commune, in precludijs num. 30. Paris. cons. 108. num. 20. lib. 1. Ill. cons. 187. colu. 5. vers. hoc assumpto. lib. 2. Immol. cons. 55. n. 5. Ab. in cons. 55. colu. 1. vers. aliam limitationem lib. 2. Brun. cons. 98. n. 9. Barba. cons. 82. colu. 5. lib. 3. Natta. cons. 121. num. 4. volu. 1. Menoch. de recuper. poss. rem. 9. à num. 316. Ioseph. Ludouij. decis. 20. n. 16. Rolan. à Valle cons. 77. volu. 2. Octauia. decis. Pedemon. 25. n. 4. Lancelo. de attema.

2. p.

2. p. cap. 12. limi. 25. cum seqq. Rober. singular. appellatum 22. Capici. decis. 34. n. 1. Anto. Gom. in l. 45. Tauri num. fi. Couarr. in practi. questio. cap. 23. num. 8. Horatius Carpan. in lucubrati. iuris sue statu Mediol. cap. 150. gl. non possit appellari à num. 47. vsque ad num. 50. Sequitur Doctor Felicia. de Solis in tract. de censibus lib. 3. cap. 1. n. 11. & multo fortius dicendum erit in iudiciis possessoriis summarijs, in quibus denegatam esse appellatorem, probant Doctores hætenus citati, & vide latè Escacia de appella. quest. 17. limi. 6. memb. 2. per totum fol. 331. & alibi passim, & nos variis in locis huius capituli, latè etiam Riccius in pra. decis. 2. p. deci. 263.
- 30 Quorum quidem Doctorum potissima pars absolute loquuntur in omnibus iudiciis possessoriis, at nominatim & specialiter, quòd in possessorio tam adipiscendæ, quam recuperandæ, & retinendæ possessionis appellatio sit prohibita, loquuntur post plures, ab eis citatos Marant. in specul. iudicio. tit. de appella. 294. Lancelo. Rober. de attem. 2. p. c. 12. limi. 25. num. 10. optimè Anto. Gom. in l. 45. Tauri num. 194. Rolan. à Valle in cons. 77. n. 9. volu. 2. Bar. in l. 2. colu. 2. num. 4. ff. de appell. recip. gl. in l. vnica. in verbo momento. & ibi Bar. quest. 1. num. 3. Salicet. quest. 2. num. 3. C. si de momen. Marc. Anto. Cuch. tract. de mentien. circa possess. num. 420. vers. quid vero tom. 3. p. 2. fol. 300. Marquet. tract. de commissio. 2. p. de commiss. appella. cap. 2. sub num. 37. & 38. fol. 37. & de comuni opinione testantur, & sequuntur Rolan. à Valle cons. 77. viso num. 9. lib. 2. & Cæsar Contar. in l. vnica. in intellectu sub n. 1. vers. vnde is. C. si de momen. poss. & de magis communi opini. testatur & sequitur Ioan. Cumia. super ritibus Sicilia. c. 80. n. 66. fol. 253. & esse approbatum à Rota, refert Contard. vbi proximè in amplia. num. 3. in fi. Achill. Personal. tract. quorum bono. n. 792. in fi. & n. 493. vbi de crebriori opinione tom. 3. p. 2. fol. 279. Escacia de appella. quest. 17. limi. 6. memb. 3. num. 35. Couarr. practi. cap. 23. num. 8. Menoch. (nullum allegans, sed gloss. in d. l. vni. C. si de momen. poss. fuer.) de recuper. poss. rem. 6. num. 48. ad med. Ruginell. in tract. de appella. 31 §. 2. cap. 3. num. 653. in fi. fol. 119. quod probant ex generalitate d. l. vni. C. si de momen. poss. fuer. appellat. ibi, cum de possessione, & eius momento causa dicatur, etsi appellatio inæposita fuerit: tamen lata sententia fortiter effectum.) reddentes rationem, quia talis sententia lata in mero possessorio parit modicum præiudicium, cum de facili potest reparari in iudicio proprietatis, quod quidem indicant, & probant illa verba eiusdem legis ibi, de possessione, & eius momento.) quod id significat, quando de possessio-

ne tractatur, cuius præiudicium, non est perpetuum, sed momentaneum, dum in petitorio causa terminatur, & c. latè Contard. in rubr. d. l. vnica num. 26. Gemini. in c. vlt. 2. quest. 6. num. 8. & sic respectu obrinentis in iudicio possessorio dicitur momentanea, quia durat dumtaxat, dum non nanciscitur victoriam in petitorio, & sic parui præiudicij: respectu autem ipsius possessionis commoda magna sunt ex vulgaribus iuribus.

Et magis in specie de singulis possessoriis 34 remedijs probant multi, prout de possessorio adipiscendæ, ex l. si. C. de edicto diui Adria. & sententia pro vrente super eius remedio, vt appellatio non detur, affirmant post l. fin. ff. de appell. recip. & l. quisquis C. quorum appell. non recip. & Doctores in d. l. si. C. de edicto diui Adria. Paris. consil. 54. num. 39. volu. 3. Bald. in l. vnica C. si de momen. poss. colu. 2. in fin. vers. sed pone. latè Zucher. in respei. l. fin. num. 435. & 441. vers. & sic erit conclusio. Roland. à Valle in consil. 77. n. 12. facit glo. in verbo missus in d. l. fin. quam sequuntur B. Bald. Castren. Salicet. Alexand. & Ill. Curtius Iun. & Sebastia. Sapia relati à Zuchardo supra, infinitos congerit Tiraquell. in tractatu de mort. saisit. vis. p. 6. declaratio 6. num. 2. Guid. Papæ quest. 132. colu. vlti. Berouius quest. 44. Menoch. de adipiscend. poss. rem. 4. à num. 826. Ozasc. decis. Pedemont. 25. num. 9. Couarr. in practi. questio. c. 23. num. 8. vers. tertio conclusio. rationem reddunt Doctores eandem, quam Consultus, & Imperator, ille in d. l. si. hic in d. l. quisquis, quòd testatoris voluntas celerem executionem 35 desiderat pariter, & in illo adipiscendæ remedio ex interdicto quorum bonorum, 36 affirmant Bart. in l. 1. in fi. C. quorum bonorum. per quem Marant. de ord. iudicio. 6. p. tit. de appella. num. 312. Menoch. de adipiscend. rem. 1. num. si Beneintendi concl. 79. num. 6. Cacharian. Octavianus decis. Pedemont. 25. num. 9. Gozadin. cons. 5. colu. 1. Rolan. à Valle cons. 77. num. 10. volu. 2. Marquet. tract. de appella. p. 2. in commiss. appell. cap. 2. num. 56. fol. 40. Caputaq. decis. 223. constitutio. Reguidi. num. 1. p. 1. Cæsar Contard. in l. vni. 4. in 4. ratione decidendi num. 1. & melius num. 4. & limi. 17. à num. 18. cum sequentibus. C. si de momen. poss. Iof. Cum. in ritibus Sicilia. cap. 38. n. 114. Ruginell. tract. de appella. §. 2. cap. 3. num. 649. & num. 650. & seqq.

Quod & procedit, etiam si statutum simpliciter permittat posse semel appellari in causis possessoriis, quia adhuc non licebit appellari à sententia demittendo heredem scriptum in possessionem, Beroi. quest. 44. si statuta per totum, quem referunt & sequuntur Achill. Personal. tract. de adipiscend. poss. num. 333. vers. qua regula, tom. 3. p. 2. fol. 268.

P 4

Ruginell.

Ruginel. tract. de appella. §. 2. cap. 3. sub n. 649. vers. 2. in fi. sequitur & rationes reddens. Escacia de appella. quest. 17. limi. 6. memb. 4. à num. 23. fol. 347.

38 Ita & in aliis remediis adipiscendæ possessionis probant singillatim Doctores, prout de interdicto quorum bonorum, vt non admittatur suspensiuæ appellatio, firmant Roland. à Valle consil. 77. viso num. 10. lib. 2. Marant. in specul. 6. p. actu in prin. verbo & quandoque appellatur n. 323. fol. 308. Ios. Cuma. super ritibus Sicilia cap. 38. n. 187. fol. 204. Achill. Personal. tract. de adipiscen. poss. sub num. 493. & num. 485. 487. & 489. Ruginell. tract. de appella. §. 2. cap. 2. num. 653. vers. hæc remedia fol. 119. Cæsar Contar. in l. vnic. limi. 2. §. 1. n. 12. 9. 14. & 18.

39 Item nec in interdicto quorum legatorum non dari appellationem, scribunt Contard. d. l. unica, in secunda ratione decidendi. num. 32. & in ampliacione num. 34. & 35. & in secunda limitatione §. 1. num. 16. & 17. in fi. Ruginell. tract. de appella. §. 2. c. 3. num. 454. in 4. casu fol. 100. item & in remedio l. 3. C. de pignori. in quo non dari appellationem tenet Escacia de appella. quest. 17. limi. 6. memb. 4. num. 5.

41 Qui num. 132. affirmat, idem esse dicendum in remedio, & casu l. fi. in rem ff. de rei vind. nempe quando reus negat, se possidere, vt euitet actionem realem contra se, & postea couincitur de mendacio, probante actore quod possidet, quo casu actor mittitur in possessionem, ante eum dixerant, & latè explicuere Ruginell. tract. de appell. §. 2. cap. 3. num. 687. vers. vigesimus primus Cuch. in reperi. l. fi. C. si de momen. num. 3. in re tract. diuerso. de mentiente circa possessionem tom. 3. p. 2. fol. 293. & præcipuè sub num. 419. vers. quid verò & num. 420. fol. 300. & quod in singulis speciebus possessionis adipiscendæ sit prohibita appellatio, vltra citatos scribit Ioan. Baptif. Pontan. tract. de spoli. lib. 4. cap. 3. sub num. 40. tom. 14. fol. 305.

43 Pariter & in alio adipiscendi remedio ex Saluiano interdicto appellatio non admittitur, nam hoc interdictum valde est vtilissimum; cuius prærogatiuas, & excellentias ad cælum exclamant Doctores citandi; estque remedium merè possessorium. Angel Areti. in §. item Seruiana n. 6. Inst. de actio. Marant. de ord. iudi. 4. p. d. 7. num. 11. Rolan. à Valle consil. 14. n. 11. & quod est pinguius & vtilius magisque frequentius actione hypothecaria, probant latè Negusan. de pigno. 8. p. 3. memb. 44. num. 2. 6. quod quidem competit fundi domino contra colonum, vt adipisci possit possessionem earum rerum, quæ in fundo locato illata, inuectaque fuerint, ideoque pro-

pensione fundi locati præstanda, quod est directum interdictum, vtile verò ad eius similitudinem, datur etiam domino contra conductorem prædiorum vrbatorum, vt post Neguzantium & Bart. probat Meno. de adipiscen. rem. 3. num. 14.

Et ad huius similitudinem cõpetit etiam hoc interdictum Saluianum cuiusque alio creditori habenti bona, sui debitoris obligata, ex quavis alia causa, etiam pecuniaria, siue expressè, siue tacitè, vt probant B. in l. 1. num. 2. ff. de Saluia inter. in illis verbis: & etiam cuiuslibet creditori. idem B. in l. 1. §. 1. C. de precario, & Saluiano inter. ibi, creditori. & paulò post Angel. Areti. in §. idem Seruiana num. 6. insti. de interdi. vbi in his scribit aduerte tamen, quod cautus aduocatus numquam intentat hypothecariam, sed vtile Saluianum interdictum, quod competit cuiuslibet creditori, directum autem pro rebus coloni inuectis, & illatis, vtile pro rebus inquilini locatoris) hæc ille. Angelus alios citat, ita pro opinione Bart. respondit Alexan. consil. 85. num. 4. lib. 6. idem tenet Neguzan. de pignori. p. 8. memb. 1. num. 6. & in memb. 3. n. 9. sentit Ripa in rubrica ff. de pignori. num. 19. ibi, vel aliorum debitorum. sentit Baro. in §. adipiscende insti. de interdictis.

Et licet ex Sarmiento de redditibus Ecclesiast. 3. p. cap. 2. num. 19. & per Salicet. & Bal. contrarium sentiat Menoch. de adipiscen. rem. 3. à num. 17. tamen superiorem Bar. opinionem, & sequacium veriore arbitror, pro qua facit optimum, & elegans consilium Rolandi à Valle 14. volu. 1. per totum. vbi consultus defendit, hoc interdictum Saluianum vtile competere euidam mulieri pro dote promissa contra tertios possessores rerum tacitè hypothecatarum. eam tenet etiam Viuius communi. opini. in 4. opinione lib. 2. tractatum, vbi alios in id plures citat tom. 1. Petrus Surd. consil. 513. num. 18. & seqq. tom. 4. vbi refert Rolandum. Rota per Farinacium decis. 183. per totam. 1. p.

Quare cum hoc interdictum Saluianum merè possessorium sit, in quo quidem de sola possessione contenditur, & est remedium summarium, actio autem hypothecaria dicitur remedium petitorium, quia in ea de iuribus pignoris, & hypothecæ contenditur, & debet probari de dominio, vel quasi debitoris, at isto vtens Saluiano, non tenetur necesse probare, & docere; quod res obligata fuit in bonis debitoris tempore factæ obligationis, vel postea, sed sufficit probare, quod debitor illam possideret, secus in eo qui intentat hypothecariam, quia tenetur probare, quod illa res fuerit in bonis debitoris, nec in Saluiano interdicto tanquam possessorio

50 possessorio & summario, posse opponi exceptiones respicientes defectum pignoris, maxime vbi requirerent altiore indagine, in hypothecaria sic, de quibus & aliis plurimis differentiis inter actionem hypothecariam, & hoc Saluianum interdictum, & de plurimis eius specialitatibus, vide optimè & latè per Nat. consil. 532. tom. 2. per totum, egregiè etiam per Rolandum à Valle d. consil. 14. per totum volum. 1. Menoch. de adipiscen. rem. 3. per totum, vbi quid cõtinere debeat libellus, quomodo sententia concipienda, & de aliis vide. & tandem ex his constat, ita se habere hoc interdictum Saluianum ad actionem hypothecariam, sicut remedium possessorium ad petitorium, vt supra.

53 Igitur merito à sententia lata pro creditore intentante hoc remedium, tanquam merè possessorium, appellationi interpositæ non defertur, licet à lata in actione hypothecaria admittatur quoad vtrumque; ita hanc conclusionem probant post Iff. Bart. & Bald. Maran. de ordin. iud. 6. p. tit. de appella. num. 309. B. in l. 1. in fin. princ. ff. de Saluia inter. & in l. 1. num. 2. & ibi Salicet. vers. quæro quinto C. de precario & Saluia inter. Alexan. consil. 73. num. 11. lib. 5. Cæpol. cautel. 81. quando quis. Angel. Areti. in §. item Seruiana. num. 9. & ibi Gomez. de communi testatur, insti. de actio. Corneus consil. 140. num. 2. lib. 1. Lancelo. de attent. 2. p. c. 12. limi. 2. §. num. 11. Menoch. d. rem. 3. num. 186. & post alios optimè Nat. d. consil. 532. n. 5. vol. 2. Rolan. à Valle d. consil. 14. à num. 3. volu. 1. Francis. Sarmien. in tractatu de redditu. Ecclesiast. p. c. 2. num. 26. ad fin. Neguz. in tractatu de pigno. p. 8. memb. 1. num. 3. Siluian. consil. 36. num. 2. & per Menoch. ita etiam Gratian. in discepta. foren. c. 103. à princ. tom. 1. quare aduerte aduocate, vt quoties sese offerat occasio, hoc remedium intentes, quo quidem multo commodius consulis clientulo.

54 Et quod in interdicto vti possidetis remedio scilicet retinendæ appellatio non sit licita, probant in specie Butr. in c. tuam nu. 14. de ordin. cognit. Afflic. decis. 269. Rebuff. in commenta. ad constit. Galli. 3. tom. tit. de materijs poss. art. 7. glo. 1. num. 18. Corneus consil. 10. lib. 4. Capicius decis. 1. num. 23. Menoch. de retinen. poss. rem. 3. num. 843. qui idem probat in remedio recuperandæ possessionis, vt non appelletur à mero possessorio, ibi, de recup. rem. 9. à num. 316. cum seqq. Cæsar Contar. in d. l. vni. in ampliatio. sub num. 10. C. si de momen. poss. sequitur Escacia de appella. quest. 17. limi. 6. memb. 5. à princ. vbi latè comprobatur in singulis retinendæ possessionis speciebus denegatam esse appellationem, prout in sententia lata in interdicto, ne vis fiat ei num. 1. &

in sententia lata super interdicto vtrubi, que vide num. 2. & de sententia super vti possidetis, num. 3. & super interdicto de sufficientie num. 4. & interdicto de itinere, aduque priuato num. 5. de quo & de interdicto de aqua quotidiana & æstiuæ, tanquam habentibus mixturam, vide ibi contrarium, & nos inferius, & de interdicto de riuis n. 7. & generaliter quod in interdicto retinendæ non cadat attentatum, tenent Hieronym. Manfred. de attent. p. 7. à n. 3. plures citat Mier. de maiora. 3. p. quest. 2. 5. sub num. 48. in 2. impressione. Gutier. canon. q. 34. n. 88.

Et loquendo in interdicto recuperandæ possessionis, vt non admittitur appellatio suspensiuæ, vltra Doctores superius relatos, tenet Contard. in l. unica, in ampliatio. sub n. 34. C. si de momen. poss. & num. 8. vers. continetur cum num. seqq. & num. 32. & limi. 2. §. 1. à n. 3. cum seqq. & num. 8. gl. 1. & Salicet. in l. momentaria num. 4. vers. tertius utilitas erit. C. unde vi. Decius consil. 28. sub num. 4. colu. 4. Ruginell. tract. de appell. §. 2. cap. 3. num. 673. Escacia de appell. quest. 17. limi. 6. memb. 6. à princ. vbi per extensiones recenset omnes, & singulas huius interdicti species, vt in eis à lata sententia appellatio denegetur, quem vide.

At quod iure Regio in possessorijs ordinarijs aliud sit dicendum, nempe ita deum executionem permitti, cum duæ sententiæ conformes late sint, à quibus vterius appellare non licet, vt postea bene possit, firmant Iacob. Sahagum in cap. 1. num. 78. de sequest. poss. & fructuum. Anton. Gom. in l. 45. Tauri num. fi. ad fi. Couar. in practi. quest. cap. 2. n. 7. quos referens sequitur Felician. de censib. lib. 3. cap. 1. num. 11. ante fi. quod quidem modò non examino, sed vide leges Regias quibus fundantur, & secundum eorum terminos Doctores intelligi, verum tamen est, quod in illis iudicijs summarissimis, de quibus supra & rem. l. fi. C. de edic. diui. appellatio non suspendit, vt quotidie vulgò videmus, & idè in Saluiano, ob eius specialitates.

Et tandem pro comprobatione & iustificatione huius regulæ propositæ adde, quod cum à possessorijs ordinarijs seu plenarijs appellatio non admittatur, multo minus admittenda est in iudicijs illis summarissimis præparatorijs ordinarijs possessionis, vt non appelletur à mero possessorio, iuxta l. æquissimum ff. de usufruct. de quibus nos latè ad princ. supra, ita hanc consequentiam deducit Rolan. à Valle consil. 8. num. 34. & 35. volu. 4. ex Alciato consil. 386. Iff. in l. quod iustit. num. 29. de re iudicata Couarru. in practi. questio. 17. n. 7. Menoch. de adipiscen. rem. 6. num. 48. Brun. consil. 98. n. 9. Boërius in consuetud. Biturig. §. 4. de iurisd. omni. iudi. Reg. Rebuff. in commenta. ad Reg. consil. tom. 3.